

Haber-Yorum

Ahmed Şara ve Uçuruma Doğru Sürükleniş!

Haber:

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu çalışmalarının marjında New York'ta düzenlenen bir diyalog oturumunda Ahmed Şara, uçuruma doğru ne kadar hızlı sürüklendiğini gözler önüne seren açıklamalarda bulundu; zira 7 Ekim olaylarına ilişkin belirttiklerinin arasında, bazı masum Yahudilerin maruz kaldığı duruma dair anlayışını ifade etmiş, ardından Gazze'deki onlarca hatta binlerce kurbanı işaret ederek Yahudiler de dahil olmak üzere herkes için karşılıklı saygı ve güvenliğin sağlanması çağrısında bulunduğu gibi Yahudi varlığının 7 Ekim olaylarını Suriye'ye yönelik politikasının temeli veya bölgenin güvenliğini tehdit etmeyi sürdürmenin bir gerekçesi haline getirmesini reddetmiştir.

Yorum:

Kurban ile cellat, toprağı gasp edilerek yerinden edilen bir halk ile Batı'nın desteğiyle İsrail ve Miraç topraklarında kurulmuş bir işgal projesi nasıl bir tutulabilir? Gazze halkı katledilip yerlerinden edilirken, Golan işgal edilirken ve bu varlık Şam'a yönelik saldırılarını durmaksızın sürdürürken nasıl olur da herkesin güvenliğine yönelik çağrıda bulunabilir? Peki Filistinlilerin ve Suriyelilerin güvenliği nerede, onların hakları nerede? İşgal altındaki topraklar özgürleştirilmeden güvenliğin sağlanması mümkün müdür? Yoksa güvenlikten kastedilen işgalcinin güvenliği midir?

7 Ekim, varlığın saldırganlığını ortaya çıkarmadı, aksine onun hakikatini ortaya çıkardı; sanki onlarca yıldır süregelen bir işgal projesinin devamı değil de bir olaya verilmiş tepkiymiş gibi nasıl olur da onun suçları kendi anlatısı içinde tartışılabilir?! Nasıl olur da işgalciyle toprak sahibini bir tutup, ardından da "karşılıklı saygı ve herkes için güvenlik" çağrısında bulunabilirsin?!

Sonra da Yahudi varlığının 7 Ekim'i Suriye'ye yönelik politikasının temeli olarak almasını reddettiğini söylüyorsun, sanki saldırısı o gün başlamış gibi! Deyr Yasin, Sabra ve Şatilla katliamlarını, onlarca, hatta yüzlerce başka katliamı işleyen, Golan'ı ve Güney Lübnan'ı işgal eden, onlarca yıl boyunca öldürmeye, yerinden etmeye ve toprakları yutmaya devam eden kimdi?! O zaman da mı 7 Ekim olayları olmuştu?!

Yahudi liderler, Filistin, Lübnan ve Güney Suriye topraklarını işgal etmelerini doğal olarak görüyorlar ve dini açıdan kutsal saydıkları bir referans uğruna orduları harekete geçiriyorlar, peki biz ne zaman olayın ve davanın seviyesine ve dinimizin bize yüklediği sorumluluğa yükseleceğiz?!

Batı'nın sana artık terörist olmadığını yönünde verdiği sertifikanın bir beraat belgesi veya iktidarının devamının bir garantisi olduğunu mu sanıyorsun? Peki yolun, Müslümanların topraklarından ve kutsallarından taviz vermeye kadar

ulaşırsa, dinî görünüşün veya geçmişin sana şefa'at eder mi? Önemli olan başlangıçlar ya da sloganlar değildir, aksine tavırlar ve sonuçlardır.

Er-Raccâl bin Anfûve'nin kıssası, ibret almak isteyenler için bir derstir; zira o, İslam'ıyla tanınmış ve Sahabelerden sayılmış, ardından da Müseylime'nin tarafına geçmiş, tutumunu değiştirdikten sonra da geçmişi ona bir fayda sağlamamıştır. Peki Batı'nın rızasını kazanma talebi onu, taviz ve ihanet u'çurumuna sürüklemeyen önce ibret alan olacak mı?!

Şam halkının sessizliğine güvenmeyin; zira milyonlarca şehit, sürgün ve tutuklu feda eden ümmet bunu, bir boyun eğmeyi başka bir boyun eğmeyle değiştirmek ya da fedakarlıklarını, evlatlarını öldüren ve topraklarını işgal eden işgalciyle normalleşmenin kapısına dönüştürmek için yapmadı. Nitekim ümmet, Rabbinin vaadine ve İslam'ın hükmüne doğru ilerlemektedir; işte o gün taviz verenler yalnızca kayıp ve pişmanlık biçecekler ve artık bir pişmanlık saati de olmayacaktır!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Dr. Abdullah Muhammed